

KATERINA. H. ART

er både forfatter og illustratør. Tidligere var hun en dagdrømmer som elsket å lesefantasybøker og tegne over skolenotatene sinne.

Etter mange års øvelse og dedikasjon førte dette til slutt til at hun laget sin egen bok.

Katerina skaper nå sine egne historier og illustrasjoner fra en liten by i Norge.

"Varme hjerter i frosten" er hennes debutbildebok.

Du kan finne mer av arbeidet hennes på nettsiden hennes.

www.katerina-h.art

Varme Hjerter i Frosten

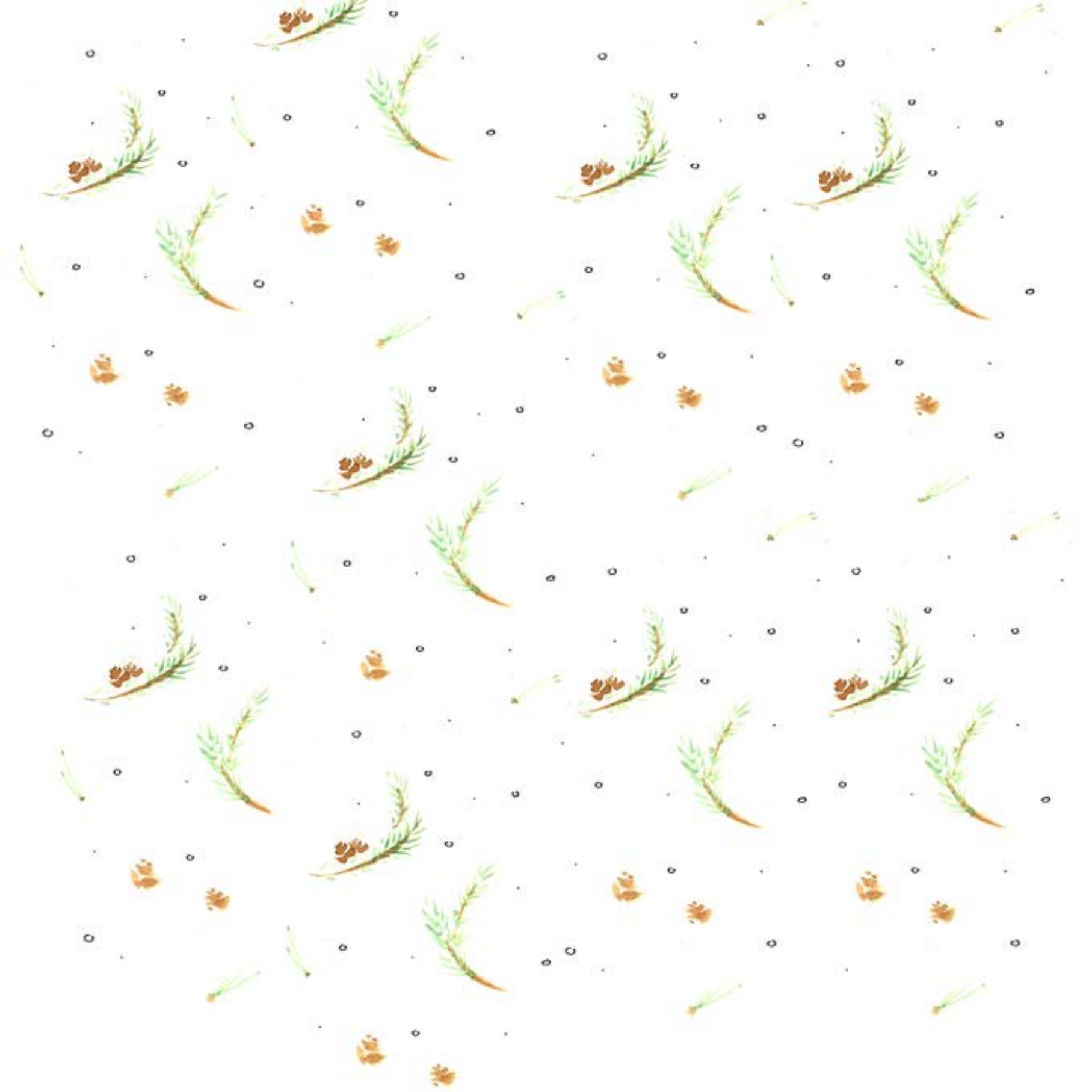
Katerina H. Art

Varme Hjerter i Frosten

Katerina H. Art

*For Alle varmhjertede sjeler
drevet av vennlighet.*

En novelle om en liten jente
som oppdager sannheten
bak gaver som
på mystisk vis dukker opp
på bursdagene hennes...

Varme Hjerter i Frosten

Katerina H. Art

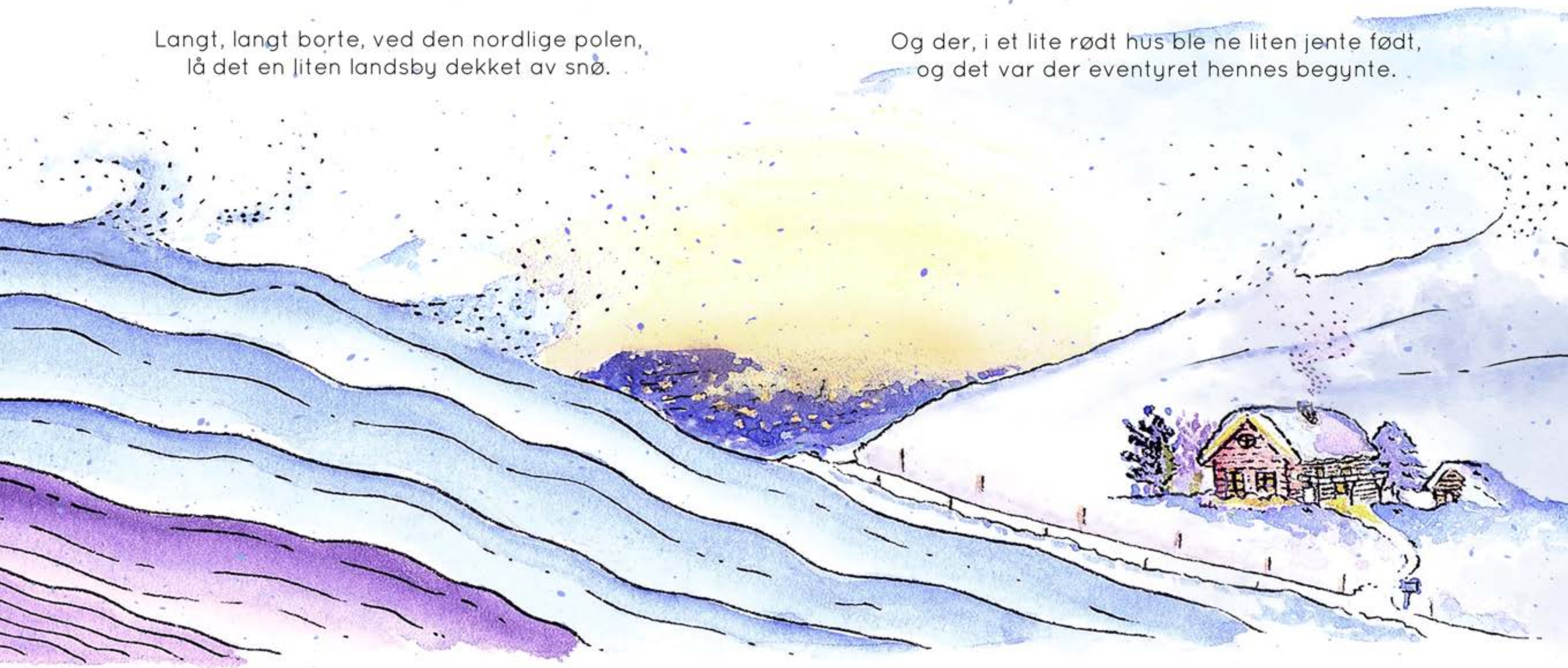
Varme Hjerter i Frosten

Katerina H. Art

Langt, langt borte, ved den nordlige polen,
lå det en liten landsby dekket av snø.

Og der, i et lite rødt hus ble ne liten jente født,
og det var der eventyret hennes begynte.

5 år senere...

Ikke før hun akkurat hadde fylt fem,
begynte hun å legge merke til at
rare ting skjedde
hvert år på bursdagen hennes.

Hver gang hun så ut av vinduet,
lå det noe igjen.

Det så ut som om noen hadde
kommet med gaver til henne.

Forrige vinter, husket hun,
var det en krystallstein. Nå var det
en konge på en bit av en gren.

Det kunne ikke bare ha dukket opp fra intet,
tenkte hun.

Hvem kunne det være? Og, hvorfor?

Hun løp ut av huset og begynte å lete,
og da, la hun merke til
små spor som gikk fra
vinduet mot skogen like ved.

Hun kjenner denne skogen veldig godt.
Hver sommer pleide hun og faren
å samle ved og plante nye trær.

Hun tok på seg trugene og fulgte sporene.

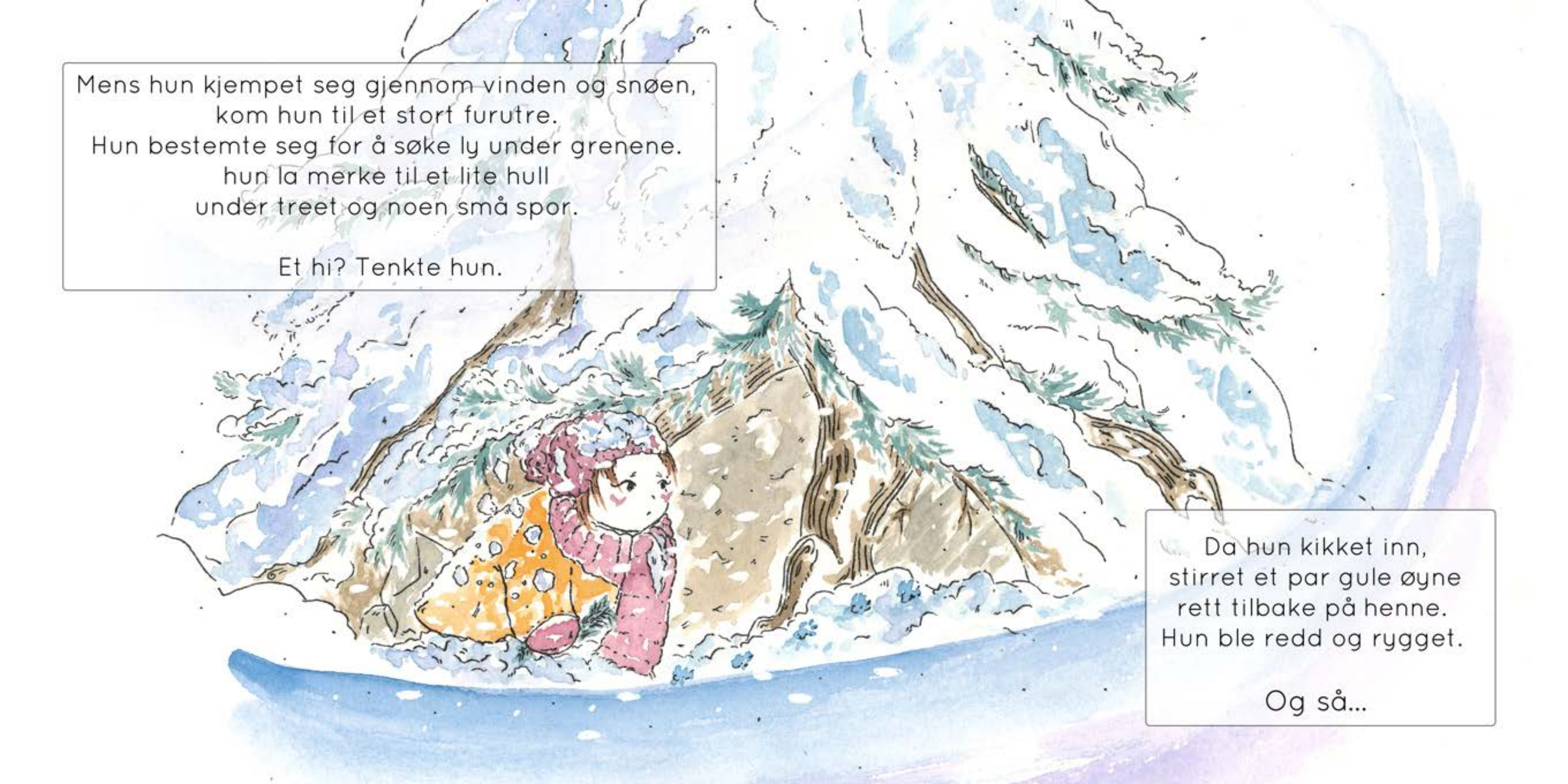

Putselig begynte det å blåse opp.

Vinden dekket sporene etter henne og dyret,
og hun visste ikke hvilken vei hun skulle gå.

Hun kunne knapt se.

Mens hun kjempet seg gjennom vinden og snøen,
kom hun til et stort furutre.
Hun bestemte seg for å søke ly under grenene.
hun la merke til et lite hull
under treet og noen små spor.

Et hi? Tenkte hun.

Da hun kikket inn,
stirret et par gule øyne
rett tilbake på henne.
Hun ble redd og rygget.

Og så...

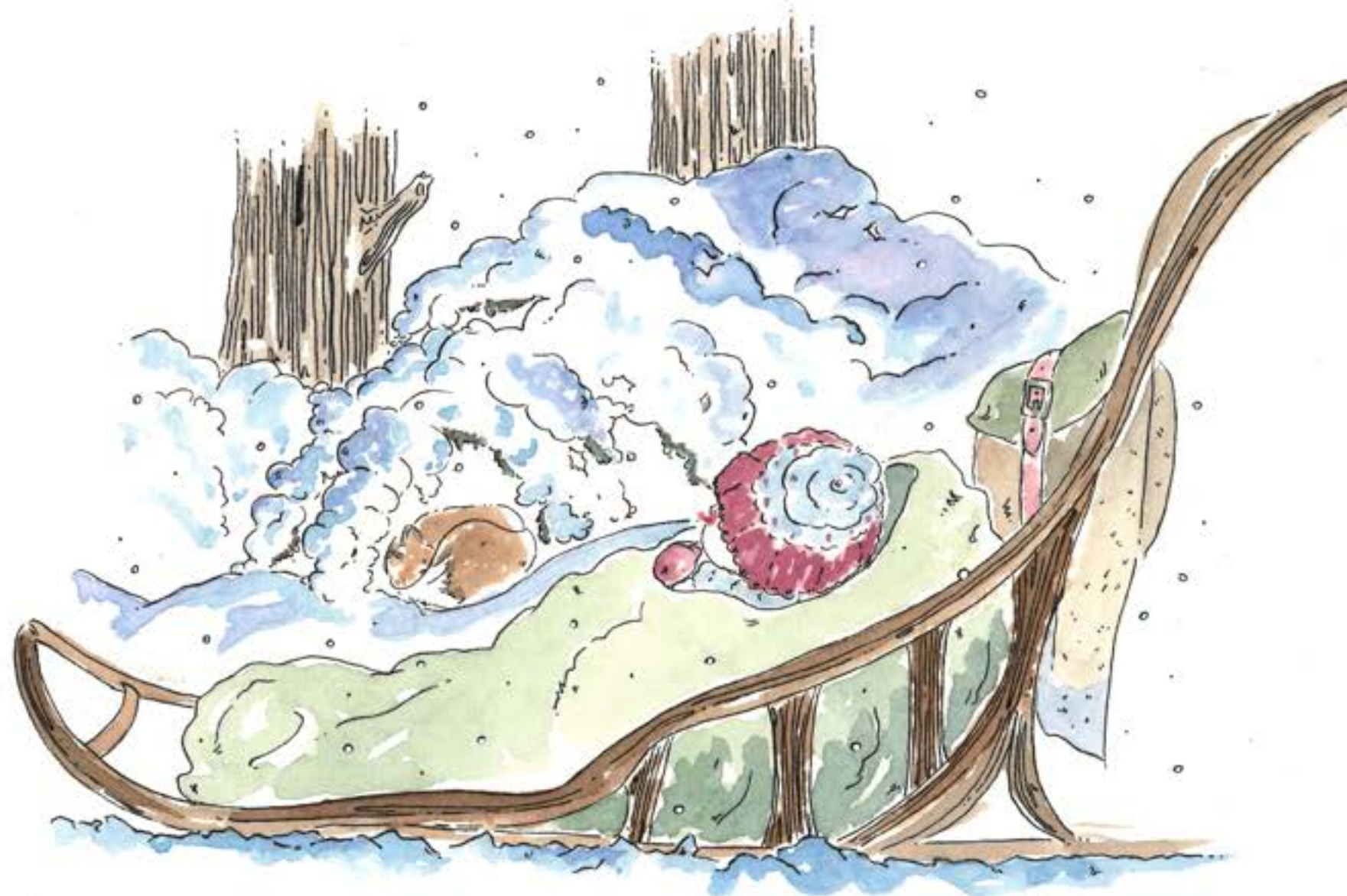
...kom et lite rød-hvitt,
pelskledd dyr ut og
viftet med halen da det
så henne.

Som om det var veldig glad
for å se henne.

Det gikk veldig raskt
inn i hiet igjen og kom ut
med
favorittskjerfet hennes.
Så plutselig husket hun.

Da hun var veldig liten tok faren henne med
i skogen for første gang.
Det var begynnelsen av vinteren
og det var iskaldt.

Mens hun satt på kjelken,
la hun merke til
en liten brun ball
under buskene
rett ved siden av seg.

Den skalv av kulde,

En kanin? Tenkte hun.

Hun strakte ut armen
og la et skjerf over den.
Et lite par øyne stirret på
henne under skjerfet.

Fordi en snøstorm plutselig kom, løp faren hennes
bort til henne, og mens de raskt beveget seg bort,
vinket hun tilbake og ropte: «Ha det!»
Faren så på henne. «Hm? Så du noen?»

«En kanin,» svarte hun.

Fjellreven kom lykkelig bort til henne,
forsvant igjen et sted, og kom tilbake med
konglen på en gren,
og det var da hun sa: «Var det deg?
Var det du som kom med gaver til meg?
Fordi jeg ga deg skjerfet mitt?»

Reven hoppet gledelig.

Plutselig slo vinden hardere,
og jenta visste at hun var i trøbbel
og måtte komme seg hjem så fort som mulig.

Hun bestemte seg for å gå tilbake
den veien hun kom fra.

Den lille reven forsto veldig raskt...

...tok tak i armen hennes
og ledet henne hjem.

Hjemme lette foreldrene allerede etter henne.

De fryktet...

Da de løpte rundt huset
og ropte,
fikk faren plutselig øye på noe.
Det var lille jenta hans.

Han løp mot henne med en gang
og ropte navnet hennes. Til slutt møttes de.

Han klemte henne veldig hardt,
sjekket henne for skader, og så
at ermet hennes var revnet.

Han så bak henne, og der sto en liten fjellrev.
Han smilte og nikket, og reven løp raskt vekk.
Han forsto at reven hadde reddet datterens liv.

Men han visste ikke hvorfor.

Mens de satt ved peisen med varm sjokolade i hendene,

fortalte hun dem sitt lille eventyr.

Copyright page

